Normalbelopp för existensminimum vid taxeringen 1957

Av Gustaf Åhström

I Skattenytt nr 3—4 i år har intagits de normalbelopp för existensminimum, som centrala uppbördsnämnden fastställde den 12 september 1955 att tjäna till ledning vid bestämmande av existensminimum i det särskilda fallet under år 1956. Tablån över normalbeloppen har emellertid senare undergått viss ändring i vad gäller de under punkt 4 angivna "högsta sammanlagda existensminimibelopp vid skatteavdrag för preliminär skatt och taxering till kommunal inkomstskatt". Detta sammanhänger med följande.

I tablån över de fastställda normalbeloppen angavs under punkt 4 de högsta sammanlagda existensminimibelopp, som för de olika ortsgrupperna kunde komma i fråga vid skatteavdrag för preliminär skatt och taxering till kommunal inkomstskatt. För varje ortsgrupp motsvarade dessa högsta existensminimibelopp summan av det *kommunala* ortsavdraget och dåvarande maximibelopp å 3.000 kronor för extra avdrag vid inkomsttaxeringen.

Stegringen av levnadskostnaderna har emellertid medfört att nämnda ram för bestämmande av existensminimum blivit otillräcklig. På grund härav föreslog Kungl. Maj:t i proposition nr 59/1956, att maximibeloppet för det extra avdraget vid den kommunala taxeringen skulle höjas till 5.000 kronor, vilket antogs av riksdagen. Lag om ändring av 50 § 2 mom. kommunalskattelagen och av punkterna 1 och 2 av anvisningarna till nämnda lagrum utfärdades den 6 april 1956 (nr 88.) Ändringen trädde i kraft omedelbart efter författningens utfärdande; det gamla maximibeloppet skall dock tillämpas vid 1956 års taxering och vid eftertaxering för 1956 eller tidigare år.

Angivna höjning av maximibeloppet för extra avdrag vid den kommunala taxeringen medförde att summan av ortsavdrag och maximibelopp för extra avdrag blir större vid den kommunala taxeringen än vid den statliga (för makar i ortsgrupp V blir dock summan densamma vid båda taxeringarna). Till följd härav kom ramen för bestämmande av existensminimum vid skatteavdrag för preliminär skatt att anknytas till summan av det *statliga* ortsavdraget och maximibeloppet å 3.000 kronor för extra avdrag vid den statliga taxeringen. Härav följer att olika högsta sammanlagda existensminimibelopp kom att gälla för ensamstående med barn, ensamstående utan barn och makar.

Av det anförda framgår att de höjda maximibeloppen för existensminimum skulle omedelbart efter författningens utfärdande beaktas vid prövning av ansökningar om befrielse från eller nedsättning av preliminär skatt. Det hade emellertid också förutsatts (prop. nr 59/1956 s. 18; bevillningsutskottets bet. nr 20/1956 s. 10) att de lokala skattemyndigheterna skulle gå igenom redan behandlade ansökningar avseende år 1956, i och för undersökning av huruvida förhöjt existens-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:50

minimum enligt de nya bestämmelserna kunde komma i fråga.

I anledning av den ändrade lagstiftningen upprättade centrala uppbördsnämnden nedanstående tablå, upptagande de den 12 september 1955 fastställda normalbeloppen för år 1956 oförändrade ävensom de *nya* högsta sammanlagda existensminimibelopp vid skatteavdrag för preliminär skatt och taxering till statlig inkomstskatt. Denna tablå gäller alltså vid 1957 års taxering.

Normalbelopp för existensminimum avseende år 1956.

	Belopp i kronor för år				
	Ortsgrupp				Stockholms
	II	III	IV	V	stad
1. Ensamstående	3.140	3.240	3.350	3.450	3.500
2. Sammanlevande makar	4.180	4.320	4.460	4.600	4.700
3. Tillägg för varje barn (med den begränsning som följer av punkt 4 nedan)	300	300	300	300	300
4. Högsta sammanlagda existensminimibelopp vid skatteavdrag för preliminär skatt och taxering till statlig inkomstskatt					
a) för ensamstående utan barn	4.760	4.840	4.920	5.000	5.000
b) „ „ med „	5.640	5.760	5.880	6.000	6.000
c) „ makar	6.520	6.680	6.840	7.000	7.000

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:50